

[Dyremose]

om et foretræde omkring medio april, men at det af praktiske grunde var blevet udskudt, sandsynligvis efter at organisationerne var indforstået med, at det blev udskudt, og sandsynligvis fordi de som alle vi andre kunne fornemme, at socialdemokratiet havde besindet sig og ville undlade at gennemtruffe dette lovforslag i denne samling, akkurat som man gjorde det med forsikringsloven.

Jeg kan om fru Tove Lindbo Larsens gennemgang sige, at de øvrige datoer var korrekte, men at en meget stor del af de stillede spørgsmål og svar er dateret i perioden den 22. til 29. maj, og jeg kan tilføje – jeg tror, det var fru Janne Normann, der spurgte om det – at det var spørgsmål, der blev stillet, inden det blev besluttet, at der skulle afgives betænkning. Det var først, efter at vi var færdige med gennemgangen, efter at vi havde stillet spørgsmålene, og efter at vi havde fået at vide, at der kom en delegation dagen efter, og at det sandsynligvis ville give anledning til nye spørgsmål, at man besluttede, at der skulle afgives betænkning. Så det er ikke rimeligt at sige, at det først var efter denne beslutning, at de mange spørgsmål blev stillet.

Til ministeren vil jeg gerne sige, at vi heller ikke slår svigermødre ihjel i det konservative folkeparti, og derfor kan jeg tilslutte mig hr. Ellemann-Jensens bemærkninger om den socialdemokratiske forhandlingsteknik.

I øvrigt synes jeg ærlig talt, hr. minister, at det ikke er helt rimeligt at komme herop og sige, at forslaget kun indeholder 5 paragrafer. Det er selvsagt rigtigt, at forslaget kun indeholder 5 paragraffer, men § 1 indeholder 9 underpunkter, der ændrer 9 paragraffer i den gældende aktieselskabslovgivning, og en del af disse underpunkter indeholder yderligere et antal stykker, der hver især indebærer væsentlige ændringer. Så hvis man havde valgt en lidt anden parafrasering, kunne man meget vel være nået op på et meget større paragrafantal, men det er i øvrigt ikke det, sagen drejer sig om. Jeg synes bare, det er lidt for billigt, hr. minister, at sige, at det kun drejer sig om 5 paragraffer, for lovgivningen indebærer i virkeligheden en lang række vidtgående konsekvenser for erhvervslivet, og jeg er sikker på, at ministeren også føler, at det, der sker her, er væsentligt, og derfor ikke vil bagatellisere det ved at sige, at det kun er 5 paragraffer.

Så siger ministeren, det var tendentiøst, at jeg nævnte, vi havde fået forkerte oplysninger. Ja men tror ministeren, vi ville have fået at vide, at det var en forkert oplysning, så fremt det ikke var blevet påpeget af organisationerne? Var der blevet sat en fornyet undersøgelse i gang af, om det første svar var rigtigt? Jeg tror, at svaret er nej, og det viser, at hvis vi folketingsmedlemmer, som ikke sidder i regeringspartiet, skal have mulighed for at kontrollere, at de oplysninger, vi får, er korrekte, må vi også have sikkerhed for, at man i den offentlige debat får lejlighed til at korrigere de oplysninger, vi får her i folketinget.

Jeg vil også gerne lige sige til ministeren, som jeg allerede har nævnt, at det altså ikke var ændringsforslagene, der satte gang i spørgsmålmøllen alene. Det var det, at vi i udvalget gik i gang med at gennemgå de besvarelser, der var kommet, og det var det, at vi fik yderligere materiale i form af delegationsbesøg, og så var det derudover den kendsgerning, at vi fik ændringsforslagene, men det var ikke det eneste element.

Jeg vil i øvrigt gerne nævne et lille yderligere eksempel på, at man siger ét og gør noget andet. Man siger, at man gerne vil være erhvervsvenlig. Dette betyder, at virksomhederne skal til at ændre vedtægter i en lang række tilfælde. Ministeren har gjort opmærksom på, at der kommer nye ændringer af aktieselskabsloven til efteråret. Det betyder også, at man skal have ændret vedtægter. Hver gang der sker et skift i bestyrelsens sammensætning, skal man anmelde det til aktieselskabsregisteret, og hver gang man skal have noget med aktieselskabsregisteret at gøre, skal man betale et gebyr. Hvis man pålægger virksomhederne disse udgifter, ville det vel også være rimeligt, at de kunne trække dem fra. Men nej. Svaret på spørgsmål nr. 101 i udvalget var, at disse udgifter, som altså pålægges af det offentlige via denne lovgivning, ikke anerkendes af skattevæsenet som fradragsberettigede; det vil altså sige, at det er en ikke-fradragsberettiget udgift, man her pålægger virksomhederne. Jeg ved godt, den ikke er overvældende stor, men det er altså yderligere en af de små dråber, hvor man ikke har været konsekvent erhvervsvenlig, men nærmere det modsatte.

Ministeren kommenterede ikke, at han i svaret på spørgsmål 23 havde bebudet et æn-